

מסכת סנהדרין

פרק א' משנה ד'

דִּינֵי גַּפְשׁוֹת, בָּעֲשָׂרִים וָשֶׁלֶשׁה. הַרְבָּע וְהַנְּרָבָע, בָּעֲשָׂרִים וָשֶׁלֶשׁה, שֶׁגָּאָמֵר (וַיַּקְרָא כ) וְגַרְגָּת אֶת הָאֲשָׁה וְאֶת הַבְּהִטָּה, וְאָמֵר (שָׁם) וְאֶת הַבְּהִטָּה פְּגָרָגו. שׂוֹר הַגְּסָךְל, בָּעֲשָׂרִים וָשֶׁלֶשׁה, שֶׁגָּאָמֵר (שְׁמוֹת כא) הַשׂוֹר יִסְקָל וְגַם בָּעָלָיו יוּמָת, כְּמִיתָה בָּעָלִים כֵּה מִיתָה הַשׂוֹר. הַזְּאָב וְהָאָרִי, הַדְּבָר וְהַגְּמָר וְהַבְּרַדְלָס וְהַגְּחָשׁ, מִתְתַּנוּ בָּעֲשָׂרִים וָשֶׁלֶשׁה. רַبִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר, כֹּל הַקּוֹדֶם לְהַרְגוֹ, זָכָה. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, מִתְתַּנוּ בָּעֲשָׂרִים וָשֶׁלֶשׁה: